

uitspraak

RECHTBANK GELDERLAND

Bestuursrecht

zaaknummers: ARN 25/4369 (beroep) en 25/4412 (voorlopige voorziening)

uitspraak van de voorzieningenrechter van 19 FEB. 2026

op het beroep en het verzoek om voorlopige voorziening in de zaak tussen

[REDACTED], uit Kerkdriel, eiser

en

het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Maasdriel
(gemachtigde: D.H.M. de Rouw).

Als derde-partij neemt aan de zaken deel: **Van Gent Zand en Grindhandel** uit Kerkdriel
(derde-partij)
(gemachtigde: J.M.P. Kamp).

Samenvatting

1. Deze uitspraak gaat over het besluit van het college op het handhavingsverzoek van eiser. Hij ervaart veel overlast van het bedrijf van derde-partij en van de vrachtwagens van het bedrijf die voor zijn huis langs rijden. Hij heeft het college daarom op 2 juli 2024 gevraagd om handhavend op te treden tegen activiteiten zonder vergunning en de transportbewegingen. Het college heeft het verzoek niet-ontvankelijk verklaard omdat eiser geen belanghebbende is bij het verzoek om handhaving. In het besluit op het bezwaar van eiser heeft het college het bezwaarschrift deels niet-ontvankelijk verklaard. Deels heeft het college alsnog inhoudelijk op het handhavingsverzoek beslist en het verzoek afgewezen.

1.2. Eiser is het niet eens met het besluit op bezwaar. Hij heeft daarom beroep ingesteld en heeft de voorzieningenrechter verzocht om een voorlopige voorziening te treffen. Hij voert een aantal gronden aan. Aan de hand van deze gronden beoordeelt de voorzieningenrechter het besluit op bezwaar.

1.3. De voorzieningenrechter komt in deze uitspraak tot het oordeel dat het college het bezwaarschrift terecht deels niet-ontvankelijk heeft verklaard omdat eiser geen belanghebbende is bij zijn verzoek om handhaving voor zover het betreft de activiteiten op het perceel van derde-partij. Verder heeft het college het verzoek om handhavend op te treden tegen de verkeersbewegingen voor de woning van eiser terecht afgewezen, omdat de gevolgen van het verkeer niet kunnen worden toegerekend aan het bedrijf van derde-partij. Eiser krijgt dus geen gelijk en het beroep is dus ongegrond.

1.4. Hierna legt de voorzieningenrechter uit hoe zij tot dit oordeel komt en welke gevolgen dit oordeel heeft. Omdat de voorzieningenrechter uitspraak doet op het beroep, wijst zij het verzoek om een voorlopige voorziening af.

Procesverloop

2. Op 2 juli 2024 heeft eiser het college gevraagd handhavend op te treden.

2.1. Met het besluit van 1 november 2024 heeft het college het handhavingsverzoek van eiser niet-ontvankelijk verklaard. Met het bestreden besluit van 19 augustus 2025 op het bezwaar van eiser heeft het college het door eiser ingediende bezwaar deels niet-ontvankelijk verklaard en deels alsnog op het handhavingsverzoek beslist en het verzoek afgewezen. Eiser heeft beroep ingesteld tegen het bestreden besluit en de voorzieningenrechter verzocht om een voorlopige voorziening te treffen.

2.2. De voorzieningenrechter heeft het verzoek op 15 december 2025 gelijktijdig met de beroepen met procedurenummers ARN 25/4464, 25/4465, 25/4466 en 25/4467 op zitting behandeld. Hieraan hebben deelgenomen: eiser en de gemachtigde van het college. Derde-partij was zonder kennisgeving niet aanwezig.

2.3. Omdat de voorzieningenrechter na afloop van de zitting tot de conclusie is gekomen dat nader onderzoek niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak beslist zij ook op het beroep van eiser daartegen.¹

Totstandkoming van het bestreden besluit

3. Derde-partij is gevestigd aan Steigerboom 9 in Kerkdriel. Eiser woont aan de Paterstraat ● in Kerkdriel. Hij ervaart veel overlast van het bedrijf van derde-partij en van de vrachtwagens van het bedrijf die voor zijn huis langs rijden. Hij heeft het college daarom gevraagd om handhavend op te treden tegen activiteiten zonder vergunning en de transportbewegingen.

3.1. Op 1 november 2024 heeft het college het verzoek om handhaving niet-ontvankelijk verklaard omdat eiser geen belanghebbende is bij het verzoek.² De afstand tussen zijn perceel en de activiteiten op het perceel met het adres Steigerboom 9 in Kerkdriel bedraagt hemelsbreed ca. 1200 meter. Ook heeft eiser geen zicht op het perceel van derde-partij. Daarom is het niet aannemelijk dat eiser van deze activiteiten gevolgen van enige betekenis ondervindt en kan hij niet als belanghebbende worden aangemerkt, zo stelt het college.

3.2. In het besluit op het bezwaar van eiser verklaart het college het bezwaarschrift voor wat betreft de activiteiten op het perceel van derde-partij niet-ontvankelijk omdat eiser geen belanghebbende is. Daarnaast erkent het college dat ten onrechte geen beslissing is genomen op het handhavingsverzoek voor zover het verzoek ziet op de verkeersbewegingen van het bedrijf voor zijn woning. Het college herroept het besluit van 1 november 2024 voor wat betreft de geluid- en trillinghinder als gevolg van verkeersbewegingen en wijst het handhavingsverzoek alsnog af.

¹ Artikel 8:86 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) maakt dat mogelijk.

² De rechtbank wijst erop dat niet-ontvankelijk verklaring van het verzoek om handhaving in strijd is met het systeem van de Awb. Het college heeft dit niet onderkend. Het primaire besluit ligt niet ter toetsing voor. Daarom beperkt de rechtbank zich hier tot deze opmerking.

Beoordeling door de voorzieningenrechter

4. Op grond van artikel 1:3, derde lid, van de Awb is een aanvraag een verzoek van een belanghebbende om een besluit te nemen.

Ingevolge artikel 1:2, eerste lid, van de Awb, wordt onder belanghebbende verstaan: degene wiens belang rechtstreeks bij een besluit is betrokken.

4.1. Het is vaste rechtspraak dat het uitgangspunt is dat degene die rechtstreeks feitelijke gevolgen ondervindt van een activiteit waarop het verzoek om handhaving betrekking heeft, in beginsel belanghebbende is bij dat besluit. Het criterium ‘gevolgen van enige betekenis’ dient als correctie op dit uitgangspunt. Gevolgen van enige betekenis ontbreken indien de gevolgen wel zijn vast te stellen, maar de gevolgen van de activiteit voor de woon-, leef- of bedrijfssituatie van betrokkene dermate gering zijn dat een persoonlijk belang bij het betrokken besluit ontbreekt. Daarbij wordt acht geslagen op de factoren afstand tot, zicht op, planologische uitstraling van en milieugevolgen (o.a. geur, geluid, licht, trilling, emissie, risico) van de activiteit, waarbij die factoren zo nodig in onderlinge samenhang worden gezien. Ook aard, intensiteit en frequentie van de feitelijke gevolgen kunnen van belang zijn.³

4.2. De voorzieningenrechter is van oordeel dat het college zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat eiser geen (voldoende) objectief en actueel, eigen, persoonlijk belang heeft bij zijn verzoek tot handhaving voor zover het betrekking heeft op de activiteiten op het perceel van derde-partij. De voorzieningenrechter overweegt hiertoe dat eiser op hemelsbreed ongeveer 1200 meter afstand van de locatie van derde-partij woont en hierop vanuit zijn woning geen zicht heeft. Van andere gevolgen op de woon- en leefsituatie van eiser is verder bovendien niet gebleken. Het college heeft zich dan ook terecht op het standpunt gesteld dat het handhavingsverzoek in zoverre geen aanvraag is en dat de brief van 1 november 2024 geen besluit is in de zin van artikel 1:3, eerste lid, van de Awb.⁴ Het betoog van eiser dat voor zover hij niet als belanghebbende kan worden aangemerkt, het handhavingsverzoek mede moet worden aangemerkt als ingediend op basis van artikel 2.11, eerste en tweede lid, van het Besluit Activiteiten Leefomgeving (de specifieke zorgplicht) maakt dat niet anders. Niet alleen blijkt dit niet uit het handhavingsverzoek en kan eiser zijn verzoek na het primaire besluit niet uitbreiden,⁵ maar bovendien doet dit niet af aan het feit dat zijn verzoek voor zover dat zag op de activiteiten op het perceel van derde-partij geen aanvraag is. Dit geldt evenzo voor het beroep op zitting op het bepaalde in artikel 22.60 van de Omgevingswet. Het beroep van eiser op het Verdrag van Aarhus slaagt bovendien niet. Dit verdrag staat er niet aan in de weg dat het beroepsrecht wordt beperkt tot belanghebbenden en de in de rechtspraak ontwikkelde criteria voor het vaststellen van wie behoort tot de kring van belanghebbenden. Het college heeft zich in het bestreden besluit evenwel ten onrechte op het standpunt gesteld dat de brief van 1 november 2024 op grond van artikel 6:22, van de Awb met een besluit gelijk wordt gesteld, dat hiertegen door belanghebbenden bezwaar kan worden gemaakt en dat, nu eiser niet als belanghebbende kan worden aangemerkt, het bezwaar niet-ontvankelijk is. Het college had het bezwaar niet-ontvankelijk moeten verklaren omdat geen sprake is

³ Uitspraak van de Afdeling van 24 augustus 2022, ECLI:NL:RVS:2022:2475.

⁴ Vgl. bijvoorbeeld de uitspraak van de Afdeling van 2 maart 2022, ECLI:NL:RVS:2022:639

⁵ Vgl. bijvoorbeeld de uitspraak van de Afdeling van 7 april 2021, ECLI:NL:RVS:2021:712.

van een besluit. Omdat de uitkomst evenwel gelijk is, en niet aannemelijk is dat eiser hierdoor is benadeeld, zal de voorzieningenrechter dit gebrek met toepassing van artikel 6:22 van de Awb passeren.

5. Voor wat betreft de verkeersbewegingen die plaatsvinden voor de woning van eiser heeft het college zich in het bestreden besluit op het standpunt gesteld dat het verkeer gelet op de afstand van het bedrijf van derde-partij tot de woning van eiser geacht wordt te zijn opgenomen in het heersende verkeersbeeld. Daarom kunnen de gevolgen voor het milieu van het verkeer van en naar het bedrijf niet aan het bedrijf worden toegerekend en kan hiertegen niet handhavend worden opgetreden. Voor wat betreft de trillinghinder stelt het college dat hiervoor geen normen zijn gesteld. Daarom is geen sprake van een overtreding.

5.1. Eiser stelt dat het college ten onrechte geen onderzoek heeft gedaan naar de illegale activiteiten op het bedrijf van derde-partij en de daaruit voortvloeiende verkeersbewegingen. De vele verkeersbewegingen voor zijn woning veroorzaken stress en schade aan zijn woning.

5.2. Het is vaste rechtspraak dat de gevolgen voor het milieu van het verkeer van en naar het bedrijf niet aan de inrichting worden toegerekend, indien dit verkeer kan worden geacht te zijn opgenomen in het heersende verkeersbeeld. Dit is het geval indien dit verkeer zich door zijn snelheid en rij- en stopgedrag niet onderscheidt van het overige verkeer dat zich op de betrokken weg kan bevinden.⁶

5.2.1. De voorzieningenrechter is van oordeel dat het college zich gezien de afstand tot het bedrijf van derde-partij terecht op het standpunt heeft gesteld dat het verkeer van en naar het bedrijf ter hoogte van de woning van eiser geacht moet worden te zijn opgenomen in het heersende verkeersbeeld. Het betoog van eiser dat de gevolgen van het vrachtverkeer toch toerekenbaar zijn aan de onderneming, omdat het vrachtverkeer gelieerd is aan –gestelde – illegale activiteiten ter plaatse bij de onderneming, miskent dat deze gevolgen gelet op de vaste jurisprudentie van de Afdeling niet aan de inrichting kunnen worden toegerekend en slaagt dan ook niet.

Conclusie en gevolgen

6. Het beroep is ongegrond. Omdat het beroep ongegrond is, is er geen aanleiding om een voorlopige voorziening te treffen. Gelet op de toepassing van artikel 6:22 Awb ziet de voorzieningenrechter wel aanleiding het college op te dragen het door eiser betaalde griffierecht aan hem te vergoeden. Van te vergoeden proceskosten is niet gebleken.

⁶ Zie onder meer de uitspraken van de ABRvS van 14 april 2004, ECLI:NL:RVS:2004:AO7513, 24 juli 2013, ECLI:RVS:2013:400 en 17 april 2019, ECLI:NL:RVS:2019:1260).

Beslissing

De voorzieningenrechter:

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om voorlopige voorziening af;
- bepaalt dat het college het door eiser betaalde griffierecht van € 194,- aan hem vergoedt.

Deze uitspraak is gedaan door mr. M.J.M. Verhoeven, voorzieningenrechter, in aanwezigheid van mr. M.H.Y. Snoeren-Bos, griffier.

Uitgesproken in het openbaar op **19 FEB. 2026**

is buiten staat mede te ondertekenen

griffier

voorzieningenrechter

Een afschrift van deze uitspraak is verzonden aan partijen op: **19 FEB. 2026**

Informatie over hoger beroep

Een partij die het niet eens is met deze uitspraak voor zover deze gaat over het beroep, kan een hogerberoepschrift sturen naar de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State waarin wordt uitgelegd waarom deze partij het niet eens is met deze uitspraak voor zover deze gaat over het beroep. Het hogerberoepschrift moet worden ingediend binnen zes weken na de dag waarop deze uitspraak is verzonden. Kan de indiener de behandeling van het hoger beroep niet afwachten, omdat de zaak spoed heeft, dan kan de indiener de voorzieningenrechter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State vragen om een voorlopige voorziening (een tijdelijke maatregel) te treffen. Tegen deze uitspraak voor zover deze gaat over de voorlopige voorziening staat geen hoger beroep open.

Voor kopie conform

De griffier van de
rechtbank Gelderland